

der lettest vil bekæmpe den overhaandtagende Brændevinsdriften.

Mindretallets Stilling til Lovforslaget er den, at jo høiere man anser det for vigtigt at sætte Brændevinsafgiften, desto høiere Medsættelser i Toldindtægterne, og omvendt: det høieste samlede Indtægtstab for Statskassen anser Mindretallet at være et Beløb, der omtrent svarer til Krigsskattens, men kan ogsaa paa Grund af flere af disse ønskede Reformers og Udvilling af vore Samfærdselsmidler gaa med til en Reform af Told- og Skibsafgiften, samt Brændevin, der kun medfører en samlet Nedgang imellem 2 à 3 Millioner Kr.

Udvalgets Mindretal (Marius Gad, S. Hage og Schou) kan ikke tiltræde den af Flertallet foreslaaede Affattelse af det foreliggende Lovforslag om Told- og Skibsafgifterne, og man fremsætter ingen selvstændige Endringsforslag.

Denne vor Stilling er bleven os paatvungen ved Flertallets Optræden. Allerede forinden Forhandlingerne aabnedes i Udvalgets første Møde, havde Repræsentanter for Flertallet tilstillet Mindretallet sine Endringsforslag, i alt væsentlig redigerede som de nu foreligge. Blandt disse Endringsforslag fandtes ogsaa den Affattelse af § 44, som Flertallet i sin Betænkning med Rette fremhæver som det Grundlag, hvorpaa samtlige øvrige Endringer maa bygges. Og denne Affattelse af § 44 har Flertallet fastholdt, uagtet Mindretallet i et senere Møde erklærede sig villigt til at strække sig saa vidt som mulig med Hensyn til Spørgsmaalene ved de enkelte Sætser, naar man vilde vende tilbage til § 44, saaledes som den var tilsendt Folkethinget fra Landstinget, og derhos stride til en Drøftelse af Lovforslagets øvrige Indhold efter de forskellige Varers Bestaenhed samt holde den samlede Medsættelse gennem de 4 til Udvalget henviste Lovforslag indenfor moderate Grændser.

Denne Flertallets Behandlingsmaade af Toldlovsforslaget har Mindretallet ikke kunnet opfatte anderledes end som et Vidnesbyrd om, at Flertallets virkelige Standpunkt enten maa være det, at man ønsker at umuliggjøre enhver Overenskomst om den paatænkte Beskatningsreform, eller ialtfald det, at man anser det for hensigtsmæssigt at udflyde den egentlige Forhandling til et eventuelt af Folkething og Landsting nedsat Fællesudvalg. Denne vor Opfattelse har ikke i noget Væsentligt kunnet blive paavirket af, at Flertallet nu i sin Betænkning erklærer, at det ved sin summariske Behandling af Sagen har antaget at kunne bringe den til et, ialtfald foreløbigt, Resultat i indværende Samling, og at dets Indstilling formenes at være et Udtryk for Folkethingets almindelige Stilling til Sagen. Denne Udtalelse er ligesaa lidt stiftet til at bringe Lovforslagets Behandling udover det døde Punkt, hvorom Toldreformen i en Række af Aar har bevæget sig, som Flertallets senere fremsatte Formening om, at det ved sin Affattelse af § 44 har stillet et Mæglingsforslag. For Mindretallet er det idetmindste klart, at § 44 i den af Flertallet foreslaaede Skikkelse ikke kan blive Udgangspunktet for en Forhandling, ved hvilken Lovforslagets endelige Vedtagelse kan ventes fremmet. Efter den gjøres der ikke alene Krav paa en varig Formindskelse i de aarlige Statsindtægter af henimod 3½ Million Kr., men det henstilles endog aldeles i det Uvisse, hvorledes Erstatning vil blive givet for de omtrent 2½ Million Kr., med hvilke Told- og Skibsafgifterne desuden foreslaas nedsatte, og hvis Dækning gjøres afhængig af „nye BeskatningsLoves“ Tilveiebringelse. Om man tænker sig disse Beskatningslove vedtagne i nærværende, i næste eller i en eller anden senere Rigsdagsamling, er skjult for Mindretallet, der ligeledes er uvidende om de Principer, hvorpaa Flertallet har tænkt sig de „nye Beskatningslove“ byggede. Flertallet har i saa Henseende ikke tilkjendegivet sin Mening for